

til Sykkesholm, sandsynligvis fordi han var opkaldt efter Cretkor. De tvende Førfinevante vare begge ældre Brødre til Andragereus Besfsefader, Theodorus Abeler, og naar denne ikke er nævnt i Testamentet, antages dette ikke at være sket i den bestemte Hensigt at udelukke ham, da han dengang kun var 7—8 Aar gammel og altsaa ikke kunde have begaaet Noget, hvorfor han burde udelukkes, men snarere, fordi Cretkor ikke havde tenkt sig Muligheden af, at kun den Ene af de tre Broderfjerner skulde efterlade sig Afkom, og at den successionsberettigede Familie saasnart skulde uddø. Den i Testamentet ikke nævnte Familie mener Andrageren kunde ikke forbigaaes, fordi et Stamhus ikke kan hjemfalde til Kongen, men vil, ved en successionsberettiget Linies Uddøen, være at dele som privat Eiendom imellem Familien. Som et Bevis for, at det ikke har været Cretkors Mening at forbigaa Noget af Familien, anføres, at i hans Testament vare samtlige hans tvende Brødres Børn, og deriblandt Andragereus Besfsefader, indsatte som Arvinger til hans kontante Penge, Indbo m. m.

Efterat Stamhuset 1789 var blevet oprettet til et Friherreskab (Baroniet Adlersborg), substitueredes det 1810 med en Fideikommisskapital paa 300,000 Rd. Cour., hvilken Sum ved Pengeomskrivningen reduceredes til 120,000 Rd. Denne Kapital arvedes i 1816 af Amtmand, Dr. jur. Christian Lente Abeler, og da denne døde 1844 uden Afkom, blev den inddragen af Kongen, fordi de til Stamhuset navngivne Successionsberettigede vare døde uden Livsarvinger. Inddragelsen skete, fordi Fideikommisskapitalen var substitueret for et Lehn (Baroni), og Andrageren mener derfor, at hvis Adlersborg ikke var blevet oprettet til et Baroni, men var vedbleven at være, som af Cretkor bestemt, et Stamhus, vilde dette eller nu Substitutionen for samme være tilfaldet ham og hans to Brødre.

Andrageren bestrider ikke den juridiske Ret til at inddrage Substitutionen for Baroniet i Statskassen, men mener, at ifølge den moralske Ret bør Renten af Kapitalen eller dog en passende Del af samme tilfalde den nulevende mandlige Slægt af Familien Abeler, nemlig ham og hans tvende Brødre.

Det anføres i Andragendet, at der af Kapitalens Renter har været tilstaaet Pensioner og Understøttelser til Forskjellige, som formentlig ifølge Cretkorsbrevet for Stamhuset maatte være udelukkede fra at erholde saadanne. Der anføres fremdeles, at, medens afdøde Lehnsbaron Zytphen-Adlers næstældste Søn fra 1844, da Amtmand Abeler døde, til 1869 har oppebaaret hele Indtægten af Kapitalen, med Undtagelse af de Beløb, som medgik til Pensioner og Understøttelser, hvorved der for ham er blevet opsamlet en Fideikommisskapital paa 134,207 Kr., tilstodes der 1844 Andrageren og hans tvende Brødre, der vare faderløse og umyndige, hver kun 100 Rd. aarlig til deres 25de Aar, et Beløb, som han mener ikke stod i Forhold til deres Stilling som mandlige Descendenter og heller ikke til det Beløb, der ydedes en i Andragendet navngiven kvindelig Descendent, saameget mere som deres Moder levede i meget trange Kaar.

Andrageren, der i en ung Alder ved Giftermaal kom i en selvstændig Stilling og i mange Aar havde det godt i pekuniær Henseende, har, da han vidste, at han ad den strengt juridiske Vej Intet kunde udrette, tidligere undladt at gjøre Skridt for enten at faae Renten af hele Kapitalen eller Dele deraf tilbage til Familien. Men da han, ved at forkjøbe sig paa Eiendomme, forbygge sig efter en Aldebrand og ved andre uheldige Omstændigheder var kommen saameget tilbage, at han aldeles Intet eiede og maatte ernære sin talrige Familie som Handelsreisende, og da han indsaa, at han i en ældre Alder ikke vilde kunne gjøre dette, ligesom han heller ikke saae sig i Stand til at give sine Sønner en ordentlig Undervisning eller Opdragelse, henvendte han sig under 6te April d. A. til Finansministeriet med Ansøgning om, at der af den i Statskassen inddragne Kapital, hvoraf Renten aarlig udbetales fra Baroniet Adlersborg, maatte for Livstid blive ham tilstaaet 3,200 Kr. aarlig, eller et saadant Beløb, som Ministeriet maatte finde passende. Han antager, at da Renten af hele Fideikommisskapitalen er oppebaaret af Staten siden 1869, og da alle de, som have haft Pension eller Understøttelse deraf, ere døde, vilde Riden nu være meget passende til, at Staten atter gjorde den imod ham og hans Brødre formentlig begaaede moralske Uret god igjen.

Da Ministeriet under 11te April d. A. har meddeelt ham, at det ikke ser sig i Stand til nu at søge en Forandring i de tidligere gjentagne trufne Bestemmelser, ifølge hvilke Fideikommisskapitalen definitivt er inddragen i Statskassen, henvender han sig nu til Rigsdagen, for ved dens Medvirkning at erholde et aarligt Beløb udbetalt af den omhandlede, i Statskassen inddragne Fideikommisskapital.

Dette Andragende foreslaas henvist til Finansministerens og Justitsministerens Undersøgelse.

14. Andragende fra Enken efter Oberst C. M. Hummel af Kjøbenhavn (indbragt i Folkethinget den 11te Juni 1881 af Folkethingetsmanden for Oberste Amts 4de Valgkreds, B. Christensen).